# Szikével ejtett sérülés és HIV infekció egy sebésznél

**Cikk:** Ippolito G. és mtsai - Lancet, 347, 1042, 1996

1994. januárjában egy sürgősségi műtét (sanális tályog bemetszése) során egy jobbkezes sebész megvágta balkeze mutató ujját, amellyel a bemetszését irányította. A beteg 29 éves HIV fertőzött biszexuális férfi volt. A sebész a műtét alatt egyszerű gumikesztyűt viselt.

A sebészt tájékoztatták a beteg HIV fertőzöttségéről, de ő a zidovudine profilaktikus kezelést visszautasította. A baleset idején az orvos HIV-szeronegatív volt. A szerokonverziót a műtét után 6 héttel levett első ellenőrző vizsgálat során észlelték. Az acut HIV betegség tünetei nem alakultak ki. Az időközben elvégzett járványtani vizsgálat szerint a HIV fertőzés esetleg egyéb rizikófaktorai (kábító-szerezés, szexuális átvitel, transzfúzió) kizárhatók voltak. Egy évvel a baleset után a sebészt orális Kaposi sarcoma miatt hospitalizálni kellett, ekkor CD4 sejtszáma 170/m l volt.

A sebésztől és a betegtől vért vettek abból a célból, hogy meghatározzák az ilyet megfertőző HIV törzsek vizsgálat. A perifériás vér mononuclearis sejtjeiből nyert DNS-ek a gp120 V3 kacsának megfelelő darabját az ún. nested PCR módszerrel amplifikálták, és az amplifikált termékot szekvenálták. A sebészben és a betegben talált vírus-szekvenciák csak kevésné (1,3%) különböztek egymástól, sokkal kevésbé, mint három másik, véletlenszerűen kiválasztott HIV-1 izolátum (12-20%-os különbségek). Ez az eredmény is valószínűsíti, hogy az orvos a HIV-fertőzött betegen végzett műtét során fertőződött meg.

Az eddig közölt, a foglalkozással kapcsolatban 79 egészségügyi dolgozónál bekövetkezett HIV-fertőzések közül sebesznél egyet sem észleltek. Szike közvetítésével is csak egy infekció következett be eddig, egy kórboncnok esetében, boncolás során. Szerzők helytelenek tartják azt a gyakorlatot, hogy a bemetszés alatt a szöveteket ujjal rögzítik. A fiatal sebészeket rá kell szoktatni az ún. minimális érintési technikák elsajátítására és speciális programokat kell részükre indítani, amelyek célja a

percután sérülések veszélyének csökkentése.